

3. osoba.

	Mužský rod:	Ženský rod:	Střední rod:
<i>J. č.:</i>			
1. (5.)	on	ona	ono
2.	jeho, ho	ji	jeho, ho
3.	jemu, mu	ji	jemu, mu
4.	jeho, ho, jej	ji	je
6.	v něm	v ní	v něm
7.	jím	jí	jím
<i>Mn. č.:</i>			
1. (5.)	oni (unbel.: ony)	ony	ona
2.		jich	
3.		jím	
4.		je	
6.		v nich	
7.		jimi	

Das Reflexivpronomen. — Náměstka zvrtná.

1. —; 2. sebe, se; 3. sobě, si; 4. sebe, se; 6. v sobě; 7. sebou.

§ 5. Bemerkungen. 1. Der 5. Fall ist immer gleich dem ersten.

2. Die längeren Formen: mne, mně, tebe, tobě, jeho, jemu, sebe, sobě werden angewendet:

a) nach Präpositionen: ode mne, pro tebe, za sebe, ke mně, k tobě, proti sobě, u něho, proti němu;

b) wenn das Fürwort an der Spitze des Satzes steht oder wenn ein besonderer Nachdruck darauf gelegt wird: Mne jsi dozajista neviděl, ale snad jeho. — To se netýká mne, nýbrž tebe. — Mně to neškodí, ale tobě. — Jemu to dám. — Věřím sobě více než tobě. — Sebe každý nejvíce miluje.

Die kürzeren Formen: mě, mi, tě, ti, ho, mu, se, si setzt man nur mitten im Satze; an der Spitze desselben können sie nicht stehen. 3. B.: On mi (ti, mu) to dá, protože mě (tě, ho) má rád. — Pověším si zrcadlo tak, abych se v něm mohl vidět.

3. Nach einer Präposition verwandelt sich bei den Formen der 3. Person in der Ein- und Mehrzahl der Anlaut j in ň. Es wird also aus jeho: něho, aus jemu: němu, aus jem: něm, aus jím: ním, aus ji: ní, aus jí: ni, aus jich: nich, aus jim: nim, aus je: ně, aus jimi: nimi. 3. B.: od něho (statt: od jeho), v něm (statt: v jem), k němu, s ním, vedle ní, pro ni, u nich, proti nim, na ně, s nimi.

4. Jej wird sowohl für belebte als auch für unbelebte Wesen, ho für belebte Wesen gebraucht. 3. B.: Vidiš tam ten strom? Vidím jej. — Znáš toho hochu? Znam ho (oder: znám jej).